

Schmidt fra bestyrelsen, der mødte frem. Og besøget sluttede pr. tradition med frokost på Padborghus.

Blinkende lys

En anden givtig forretning for Leman var modtagelsen af personbiler fra Ford Werke i Köln. Bilerne ankom pr. bane (som det meste gods dengang) og blev placeret på de områder vest for banen, hvor Danexim/Spetra og Andreas Andresen siden byggede og bredte sig. En særlig finesse var ifølge Lemans Peter Thorstein Jessen, at vognene skulle forsynes med de i

Peter Thorstein Jessen på arbejdspladsen ved Leman Padborg. Telefonen har en central placering på skrivebordet sammen med hæftemaskinen, der kan holde sammen på tykke bundter af fortoldninger og forsendelsespapirer. Faktisk leder Padborg gennem flere årtier under en alvorlig manager på telefonlinjer ud af byen. Det er ikke just med til at sænke stressniveauet hos speditørerne.

Danmark endnu ukendte blinklys. En udstationeret mekaniker fra Ford i København tog sig af det. Skulle forhandlerne afhente vogne i Padborg om aftenen eller om søndagen, så kostede det 20 kroner til Godtfredsen eller Palle Pedersen. Men i øvrigt var de som andre Leman-folk på job det meste af døgnet.

Hen i halvtredserne kom der gang i trafikken med samle vogne til og fra Padborg. Det var nu delvist med last-

Amatørfotografen havde ikke sin skarpeste dag, da dette billede af Lemans mandskab blev taget i Nørregade 26, hvor der siden blev apotek. Det var her, Leman Padborg startede den 1. marts 1949. Billedet er fra halvtredserne. Det bevises blandt andet af duffelcoaten til venstre. Sådan en var højeste mode i den første del af det årti, og ligeså den tilknappede ternede skjorte til højre for. Længden på de tækkelige nederdele signalerer også halvtredserne. Til venstre ses Peter Jessen. Ved siden af ham i trøjen med knapper står Lisa fra Bov Kro. Helt bagest med hovedet op ad dørkarmen har vi Kurt Kock.

vogne. Og det var med gods til og fra Italien, Holland/Belgien, Schweiz, Østrig og større pladser i Vestjylland. Og der blev indledt samarbejder med store transportforetagender som Kühne & Nagel.

Den voldsomme stigning i aktiviteten krævede unge folk, der kunne klare mosten. Harry Simonsen begyndte i året 1956 som elev ved Leman i Århus. Her sad han bl.a. og telexede fragtbreve og udførselspapirer til Leman i Kruså. Det kunne give nogle meget lange telextrimler. Og så var der lige

bestillingen af tøris, så varerne kunne holde sig. I efteråret 1959 var han selv den anden ende af systemet som (fortsat) elev i Padborg. Her rykkede han ind på Haraldsdalvej i et værelse, der var kendetegnet ved, at det ikke kunne varmes op. Maden fandt han hos fru Nikolaisen i Nygade. Hun havde et hyggeligt pensionat. Men var Harry vant til lange arbejdsdage i Århus, så lærte han hurtigt "Model Padborg" at kende. Arbejdsugen var på seks dage. Men dagen begyndte klokken 8 og sluttede i reglen først klokken 19. Og fredag-lørdag kunne fyraften ofte føre

Harry Simonsen kom fra Tønder og begyndte i året 1956 som 17-årig elev hos Paul Lehmann i Århus. I 1959 blev han for en periode flyttet til Padborg. Efter endt læretid var han i to år soldat og vendte i 1964 hjem til Padborg-afdelingen. Siden kom han til Padborg Transit A/S.